

נהורא

אור העבודה הפנימית בדרך הבעש"ט הק'

**אמונה בכח
התשובה**
אש האמונה

**התחדשות
הרצון והתענוג**
דבר הבעל שם טוב

**המלך זקוק
אלי אישית!**
שערי השפעה

**כי קדוש היום
ואל תעצבו**
תנו רבנן מעשה

**פר' נצבים וילך
תשפ"ו**
גליון רצ

הוקם לעי"נ הגה"צ רבי משה ב"ר יוסף זצ"ל אב"ד טורדא

דבר המערכת

נהורא מעליא!

'כבקרת' - מלחיצ' או מרגש?

הייתי השבוע ב'קבלת פנים' של ידיד קרוב.

החתן ישב שם מתפלל על עצמו ועל חיו - לקראת יום חתונתו. וגם אני ישבתי וניסיתי להתחבר לקול צלילי שירי הימים הנוראים הבעל"ט. **בכל זאת גם אני נמצא לפני יום גורלי מאוד!**

בין כל השירים התחיל הבעל מנגן לשיר שיר על המילים 'כבקרת רועה עדרו'. ואני הרגשתי בלבי את רגש הפחד מתעורר!

בהתחלה ניסיתי להתעלם. משראתי שהוא רק מתגבר ומתגבר, התחלתי לנהל איתו דו שיח.

שאלתי אותו: ממי וממה אתה לחוץ?

הוא ענה לי: ממי? מה?

שהולך להתמקד בי ולנעוץ בי את מבטו.

'נו' שאלתי אותו 'מה מלחיצ' בכך?'

'כי הוא הולך להסתכל עלי ולראות את כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי במשך כל השנה הקודמת.

מה שאמר - מאוד מלחיצ ומפחיד.

'אה, אבל רק אתמול שמעתי אותך כואב את הסתרת פני ה' מן.

ואמרתי לי בכאב: **שהלאי והייתי מרגיש שה' מסתכל עלי**, מתמקד בי ושומע את תפילותיי ורוצה לענות לי.

'א"כ' המשכתי בנאומי הקצר 'כעת בראש השנה, שמתעורר רצונו לברוא את העולם, והוא מסתכל על בניו אהובי - כן כבקרת רועה עדרו - שבדוק את כל אחד ברחמנות ובאכפתיות אין קץ, ודואג וממלא להם את כל צרכיהם לפרטורטו, **וכמוכן גם שומע להם מה שהם רוצים וצריכים** - וכי אין זה מרגש ומשמח?'

ונשארתי עם השאלה שהמשיכה להדהד בתוכי, והפר את שלוותי למשך כל החתונה. כך שיתף אותי ידיד קרוב, בחור שהיה שם בחתונה.

א לעכטיג'ן שבת און א גוט סליחה
ידידכם: ישעיה יצחק פרידמאן

"ולנו בושת הפנים!"

איך מעוררים את מידות הרחמים העליונות

פסוקי השבח והתהילה שבסדר הסליחות - דומים לפסוקי דמרה' שעל ידם מכשירים את השטח וכורתים את כל המקטרגים ואת הקליפות העומדים בדרך לעכב את תפילות ישראל לעלות ולהתקבל ברצון לפני אדון כל.

לאחר 'פסוקי דמרה' מגיע החלק המובחר - "שלוש עשרה מידות של רחמים", שהם כמו תפילת שמונה עשרה.

כך כתב ה**לבוש** (או"ח סי' תקפא סעי' א): "סדר הסליחות נתקנו כולם על סדר התפילה של כל היום, כי הפסוקים שקודם הסליחות הם כנגד פסוקי דמרה, והסליחות עם ה"ג מדות שאומרים בין כל אחת ואחת הם במקום תפילת י"ח, שעיקר התפילה הוא י"ג מדות, ואח"כ נופלים על פניהם כמו אחר כל התפילות ומסיימין ואנחנו לא נדע, לכך אומרים אחריהם קדיש שלם עם תתקבל כמו אחר גמר כל תפילות השנה."

הפסוקים והפיוטים שאומרים בסדר הסליחות, כולם הם כמו 'הכנה' אל החלק העיקרי שהוא הזכרת שלוש עשרה מידות של רחמים.

ביסוד הדבר, כאשר רבותינו תיקנו את הסליחות, היו אומרים רק "י"ג מידות של רחמים" כאשר לפנייהם ולאחריהם היו מוסיפים פסוקים שונים של התעוררות רחמים על הנשמה האלוהית שהיתה חצובה מתחת כסא הכבוד ועתה נפלה לבאר שחת לתוך מצולות ההסתר.

רק לאחר מכן הוסיפו חכמי הדורות פיוטים שונים, המיוסדים על אותם פסוקים של רחמים, הבאים להגדיל את שבח ה', את רחמיו העצומים, את הרחמנות עלינו, ואת החרטה שלנו, יחד עם מליצות זכות נוספות על ישראל עם קדושים.

עצם הדבר שאנו מזכירים את מידותיו הרחמניות של הקב"ה, מעורר את מידות הרחמים, כפי המשל הנזכר שהבן מזכיר לאביו את מידת רחמנותו ובכך מעורר ומגלה אותם למחול ולסלוח לו גם על עוונותיו החמורות עד מאוד.

התעוררות מידות הרחמים העליונות נעשית כאשר ישראל עומדים למטה ומכוונים בהם כראוי מתוך רצון אמיתי לעורר את הרחמנות העליונה על מעשיהם.

וכתב **רבינו בחיי** (שמות לו, ו): צריך אתה לדעת

כי כל המבין שלש עשרה מידות ויודע פירושן ועירן ומתפלל בהם בכוונה, אין תפילתו חוזרת ריקם.

שהרי, בתחילה ברא הקב"ה את העולם במידת הדין, וכשם שהמושיט אצבעו לאש - נכווה מיד, כי זוהי תוצאה של הטבע שהעמיד הקב"ה בעולמו, כך היה צריך להיות גם לגבי העבירות, שאם האדם הפריד עצמו מהקב"ה על ידי שהמרה את פיו, הוא מתנתק בכך ממקור החיות, וכתוצאה טבעית הוא מקבל עונש, דהיינו שנחסר לו חיות ושפוע בענייני בני חיי ומזוני וכיוצ"ב.

אלא שהקב"ה שיתף את מידת הרחמים, וברא את ענין הרחמים ואת ענין הסליחה, והוא מאריך אף עד שישבו האדם ויבקש רחמים וסליחה.

סליחה זו יכולה להתעורר רק כאשר מתגבר באדם בושח עמוקה ונוראה, כשיודע לפני מי חטא.

ל' ה' הצדקה ולנו בושת הפנים', החלק הראשון של הסליחות בא לבטא את גודל הבושה, לפני מי שחטאנו, נוכח איום וצח, אין סוף ב"ה, אשר ברא כל הארץ וכולם בטלים ומבוטלים לפניו, כלא חשיב ממש. עשרה פעמים נזכר שבח ה'גדולה' בסליחת 'ל' ה' הצדקה', בנוסף על שבחים אחרים, בכך מעוררים את בושת הפנים לפני מי חטאנו.

לאחר מכן מרבים להביא פסוקים ותהילות על גדלו וטובו ורוב חסדו ורחמנותו וענוותנותו יתברך שמו, כי אין מנוס לבקש סליחה ומחילה אלא בהתעורר רחמים עליונים מאוד. ועל כן מעוררים את מידת חסדו וגדולתו יתברך, שבה תלוי הסליחה והמחילה, כמו שאמר משה (במדבר יד, יט) 'סלח נא לעון העם הזה - כגודל חסדך' היינו החסדים הגדולים והמרובים והאין סופיים שבהם תלוי המחילה.

באופן זה מתעוררים י"ג מידות של רחמים שבהן מתרצה הקב"ה על האדם שיודע שאינו ראוי כלל מצד מעשיו ואין לו פתחון פה לבקש סליחה משום שיודע לפני מי חטא, ועומד ומצפה למתנת חנם, ואז מתקיים בו 'חנותי את אשר אחון' - אע"פ שאינו ראוי אני נותן לו מתנת חנם, כמאמר חז"ל (דב"ר ב, א): כך אמר הקב"ה למשה 'חנותי את אשר אחון', אמר לו מי שיש לו בידי ורחמתי במדת רחמים אני עושה עמו ומי שאין לו בידי וחנותי במתנת חנם אני עושה עמו.

על פי "אש המועדים"

מבחר השיעורים לחודש תשרי במערכת חסידות פלאם

ב"ק אדמו"ר מקאסוב זי"ע | רבי יצחק משה ארלנר | רבי יחיאל יהושע שיינפלד | רבי מנחם ארלנר

רבי נפתלי ארלנר רבי מאיר דוב רבניצר | רבי בן ציון אפל

רבי וולוויל ברגשטיין | רבי משה גרשוואלד | רבי יהודה ווערטן ועוד ועוד

הקו שיוכן אותך בלב נפש לקראת הימים הנוראים הבאים עלינו לטובה - שמענו ותחי נפשכם

אל תפספסו תהקשר עכשיו

033044444 ארה"ק | 0443300412858 אירופה | 5183299222 ארה"ב

כי קדוש היום ואל תעצבו

דממת מרומים אפפה את היכל בית הכנסת הקדוש שבעיירה בעלזא. המוני החסידים שעמדו צפופים כיסו פניהם בטליתותיהם, והכינו את נפשותיהם לקראת המעמד הנשגב, בו יתקע הצדיק בשופר גדול, כמצוות היום - דא ראש השנה, והמלך הקדוש יתברך שמו, יעמוד מכיסא דין לשבת על כיסא רחמים, לרחם עמו בדין.

על הבימה עמד איש האלוקים הרה"ק שר שלום מבעלזא זי"ע, ונשא דברי כיבושין כנהוג, לעורר את העם לתשובה ולתיקון המעשים.

משסיים, פצח בקולו הכובש כל לב: "למנצח לבני קורח מזמור, כל העמים תקעו כף הריעו לאלוקים בקול רנה", וכל העם נסחף אחריו בהשתפכות הנפש, שבע פעמים, כביכול מקיפים הם את כל המסכים המבדילים בין ישראל לאביהם שבשמים, כשבע ההקפות סביב חומות יריחו עד נפילתן. "מן המצר קראתי י-ה, ענני במרחב י-ה", שואג הרועה בקול וכל הצאן-קדשים מחרה-מחזיק אחריו פסוק בפסוק. ושוב דממה, עמוקה יותר, טהורה יותר, מזוככת יותר.

הצדיק נוטל את השופר בידו, הלא היא היד החזקה שהפליאה בניסים שהתרחשו במגעה, להצמיח ישועות ולברוא רפואות. וכל העם עוצר את נשימתו, עיניהם בו תלויות, בצדיק, אשר כונה בפי הרה"ק רבי **צבי אלימלך מדינוב** זי"ע בעל 'בני יששכר' בשם: 'שר העליונים והתחתונים', שיתקע ויסתום פי השטן, ויעורר רחמי שמים, לשנת גאולה וישועה.

אלא שאז אירע הדבר. בטרם החל בברכות, קינח הצדיק את פיו כהכנה לתקיעות, ולפתע מצא שער שכל הנראה נתלשה משפמו אגב קינוח הפה, ויחדר חדרה גדולה, כי ראה בכך מעשה שטן המנסה להציק ולהפריע לתקיעות הקדושות.

הוא הניח את השופר מידו, ובקושי הצליח לעמוד מרעדה, עד שהתיישב על כסאו לעיניהם של המוני

החסידים שראו את פניו החיוורים כסדי, ויחדר כל העם.

היה זה רבי אייזיק, אחד מגדולי החסידים, ששימש כ'בעל-מקריא', ושהציל את המצב באותה שעה אימומה.

הוא אור עוז, נגיש אל רבו וכה אמר לו: "אבקש לספר לרבינו, מעשה שהיה בהיכלו של הרה"ק הרבי ר' **שמעלקא מניקלעשבורג** זי"ע. פעם אחת, עלה לבקרו הגה"ק רבי **נתן אדלער** זי"ע מפראנקפורט-דמיין, ומצאו להרבי ר' שמעלקא שהוא מתהלך חסר-אונים מקצה הבית ועד קצהו, וכולו נבון ונרעש ומתאנח במר נפש: 'טעיתי! טעיתי!...'

נגיש אליו רבי נתן ושאלו לפרש הדבר: 'על איזו טעות נרעש כבודו, ונחרד עד כדי כך?...' השיבו הרבי רבי שמעלקא, שהיה עוסק בכתיבת ספר תורה, ושגה בשם מהשמות הקדושים. עצרו רבי נתן מן הבהלה ואמר לו: 'ומה אפוא קול הזעקה ומה איכפת לו למר? הלא אם תפס לו הבעל-דבר שגיאה זו, שייחנק בה בגרונו! על אתר השתנו פני קדשו של הרבי רבי שמעלקא, ונהרה גדולה התפשטה עליהם, ויען ויאמר לרבי נתן: 'החיייתני! ושב לעבודת קדשו, בשמחה ובטוב לבב'.

משסיים רבי אייזיק ה'בעל-מקריא' לספר את המעשה, הפטיר אף הוא באוני רבו הקדוש: "למה זה יחדר רבינו ויהא נבון בדעתו, והלא אם תפס לו הבעל-דבר שער זה, ייחנק בה בגרונו!.."

פניו של מרן מהר"ש הוארו באור יקרות למשמע הדברים, ומיד קם והתחוק ונטל שנית את השופר, בירך בשמחה ובקול גדול 'לשמוע' ו'שהחיינו', ותקע את ה'תקיעות דמיושב', שהן פרק ראשון בבלבולו של השטן והתעוררות רחמים עליונים. כי אכן כך לימדנו רבותינו, כי יש להזהר בימי ראש השנה לחשוב רק מחשבות טובות. ואם עולים וצפים לו לאדם בזיכרונם מעשים לא טובים שעשה במשך השנה, עליו לדחותם על הסף, כי אינם אלא מעצת היצר, המבקש לייאש אותו חלילה מן התשובה ומן הרחמים, ויש להתגבר עליו, שייחנק

הוא עם המעשים הללו בגרונו, כי הוא זה שגרם להם, וכך ייסתם פי השטן, או אז ישמע קול השופר בהדרה, הלא הוא הקול חוצב להבות אש, היוצא מן הרובד הפנימי של היכל לבו של כל יהודי, לב טהור שכולו נקי וכולו תשוקה לעשות אך ורק רצון בורא העולמים.

זהו תוכנו של המנהג של ישראל עם קדושים, לאכול בראש השנה מאכלים שיש בהם משום 'סימנא מילתא' להמתקת הדינים, ושלא לאכול מאכלים חמוצים, כל שכן שהפנים לא יהיו חמוצים, אלא למלא את ראשינו במחשבות טובות, וכמאמר רבינו הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע (כתבי קודש כב, ב):

"כל מה שיפול לאדם מחשבות בראש השנה, הם הכתיבה, הן לטוב והן שפל חס ושלום, והמחשבות רעות צריך להמתיקם ולעשות מלחמה עם היצר הרע שהוא מפיל במכוון המחשבות האלו."

ובשם תלמידו **המגיד הקדוש ממעוריש** זי"ע, מובא כדברים האלה, בספר הקדוש עבודת ישראל להמגיד הרה"ק רבי ישראל מקאזניץ זי"ע, בפרשתנו, פרשת ניצבים:

"ידועים דברי אדוננו מו"ר הגאון מהר"ב זצ"ל, כי הכתיבה לחיים בספר, פירושו החקיקה במחשבות של אדם, כי הרשע בזוכרו את עוונותיו ונפחד ונרעד, ואין לבו ברשותו לשוב אל ה', הרי זה נכתב לאלתר למיתו. סימן לדבר, המחשבות המבלבלות אותו ומפגיגות את לבו באימת מות, מה-שאי-כן הצדיקים, הגם שהם זוחלים ורועדים מאימת השי"ת, הם בוטחים בישועתו וחסדו, ומתחזקים במחשבתם הכתיבה לטובה. והגם שבאים לו איזה הרהורים ומזכירים לו עוונותיו, אשר הם רומזים על הקטרג למעלה, מכל-מקום הם מסיחים דעתם אל גודל התשובה ועוזבת החטא מהיום והלאה, ובקבלת עול מלכות שמים, ולבטוח בחסדו הגדול."

ובת קול יוצאת ומכרזת:

לכו אכלו משמנים וישנו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא מענקם!

הלכה ומעשה
הרה"ג ר' יודל ווינגארטן שליט"א י"ר מכון יסוד החסידות

אלול היא **עבודת המחשבה והרצון. באלול התשובה היא אלא על השורש של המעשים, דהיינו הרצונות.** כאשר אדם רואה שהוא נכשל שוב ושוב בעניין מסוים חגג רצון השם יתברך, לא יחשוב שדי בכך שיקבל על עצמו לעשות אחרת, כי אז סביר להניח שימצא את עצמו שוב ושוב באותו מצב, כמו שהמציאות מראה.

מה אם כן התשובה האמיתית. כאשר יתבונן האדם באופן מעמיק ובהתיישובות הדעת, מדוע מלכותו של הקב"ה אינה חדורה בליבו במידת מספקת, ומדוע חגג מנותק כל כך מהרצון האלוף, עד שהרצון שלו עצמו אינו מושפע מהרצון האלוף. יבין שעליו לחדש את הרצון, דהיינו לשבת ולהתבונן **שכל מציאותו שלו נגזרת מהרצון האלוף**, ולהחזיר בליבו את ההכנעה לרצון האלוף, המגיעה לא מקבלת עול חיצונית גרידא, אלא מקבלת עול פנימית ואמיתית. הבה על ידי הכרה באחדות ה', **של האדם אינם שלו אלא מתנת שמים המתחדשת שוב ושוב בכל עת.**

מסיבה זאת, מסביר השפת אמת, **שימי אלול נקראים 'עת רצון'**, כלומר **שבימי אלול מאיר לבני ישראל הכח לחדש את הרצון**. לכן בימי חודש אלול עיקר עבודת האדם היא עבודת התפילה, שבה מתבונן האדם בגדלות ה' ובאחדותו, בכוח של פסוקי דמרה וברכות ק"ש, העוסקים בגדלות ה' ובמלכותו הנגזרת מכח ממשלתו שהיא שורש לכל הנבראים והמעשים.

המוליד הולדה חדשה, נרמזת בדברי חז"ל (ר"ה ג.), שפירשו את תיבת 'כי' בתורה, המשתנה לארבעה לשונות, שהם: א) בלשון **'אם'** (דילמא), כמו 'כי יקרא קו', ב) לפעמים בלשון **'שמה'** כמו למשל 'כי תאמר בלבבך' (דברים ז) דהיינו שמה תאמר רבים הגוים האלה, לא תאמר כן, או 'כי תראה חמור שונאך', אם תראה כו' וכי לא תעזור לו, לא כך. ג) לפעמים באה תיבת 'כי' כמו **'אלא'**, במקום שהוא סותר את דבור שלפניו, (כמו 'לא כי אלא ברחוב נליך'), ד) **'דהא'** שהוא נתינת טעם, כמו 'כי גוע אהרן' שהוא 'נתינת טעם הוא לדבר שלפניו', שהיא הסתלקות ענני כבוד שסיבת הסתלקותם **לפי** שגוע אהרן.

ומבאר המגיד, שהצד השווה בארבעה לשונות אלו היא שיש בהם את כל **הצדדים הכלולים ברצון**, שנים שהם ארבע; שני הצדדים החיוביים מכח הרצון שהם: **סיבה ונתינת טעם**, (דהא - שהרין) **נתינת אפשרות למציאות חדשה** [-אם יהיה כך וכן]. והנגזר ממנה שהיא המציאות בפועל [אם יהיה כך וכן]. ושני הצדדים השליליים שהם: **ביטול הרצון** [שמא תחשוב או תדבר כך וכך או תרצה לעשות כך וכך, לא כך תחשוב או תאמר או תעשה אלא אחרת]. **והפרכת טעות בהבנת הרצון [אלא, לא כך הרצון אלא אחרת]**, הצד השווה שבהם, היא שתיבת 'כי' מורה על **הרצון והתענוג שבו תלויים כל המעשים בפועל, ועל ביטול כל מציאות אחרת, אשר מנוגדת אל הרצון והתענוג שהוא שורש לכל.** על פי זאת, יובן עבודת חודש אלול: עבודת חודש

דבר הבעל שם טוב

התחדשות הרצון והתענוג

יש שני זמני תשובה: חודש אלול, ועשרת ימי תשובה. במה שונה התשובה של חודש אלול מהתשובה של עשרת ימי תשובה? ידוע שה'אב' נקרא בתואר זה על שם שהוא מוליד את חכמתו של בנן. האב הוא המקור המשפיע, והבן הוא המקבל. האם יתכן שהבן יהיה 'אב' לאביו? שהבן יוליד כח באביו.

מבאר המגיד ב'כתבי קודש' (ו), שישנה מציאות שבה **התינוק הוא זה שנותן כח ותענוג לאביו**, ואז הוא מוליד כח ורצון באביו להשפיע לו. הדבר יובן במשל תינוק העושה דברי חכמה, ויש לאביו תענוג מזה. מי הוא המעורר את התענוג בלב האב? התינוק. נמצא אם כן, שישנה מציאות שבה התינוק מוליד תענוג לאביו.

ומגלה לנו המגיד, שזהו עבודת חודש אלול, שהיא רמזה בפסוק שבו נרמז הצירוף של חודש אלול - 'צדקה תהיה לנו כי'. הפעולה הנזכרת, של תינוק שמוליד רצון חדש באביו, נרמזת בארבעה התיבות של פסוק זה: תיבת **'צדקה'** מורה על המעשה שעושה הבן כדי לעשות נחת רוח ותענוג לאביו. **'תהיה'** מורה על התענוג שמוליד הבן באביו, (בדומה לשם אהי"ה שהוא מלשון עתיד, שמורה על התענוג של הקב"ה בבריאת העולם). תיבת **'לנו'** מורה על השפע שמשפיע הקב"ה לבני ישראל. **'וכי'** מורה על הרצון והתענוג.

הסיבה לכך שתיבת **'כי'** רומז על הרצון והתענוג

פרקי אמונה (מא) אמונה בכח התשובה

אילו היינו מאמינים בכח התשובה למחוק לגמרי את כל החטאים, היינו מתחדשים ללא היכר

תאמין בתשובה שלך!

אנחנו מאמינים שהחטאים שלנו מלכלכים אותנו, מאמינים שהעבירות הורסות עולמות שלמים למעלה. למה אנו מאמינים בכך? כי ככה כתוב בדברי חז"ל, אי לכך יש להאמין גם בדברי חז"ל שתשובה עמוקה מוחקת את הכל!

משל לנסיך צעיר שהגיע לראשונה לתוך הבונקר החשאי של הממלכה. איש אינו מורשה להכנס לשם, מלבד המלך עצמו ושר הצבא.

שם, חדר בתוך חדר, בתוך כספת שמורה, נעולה עם מספר מנעולים מתוחכמים, מסתתר לו לחצן קטן. "אתה רואה את הלחצן האדום?" - פונה שר הצבא אל העלם הצעיר.

"לחצן זה מפעיל את פצצת האטום!"

"לחיצה אחת, מסוגלת להפוך מדינה שלימה לאי חרבות, לעפר ואפר."

שר הצבא פונה לחדר אחר, הנסיך נשאר לבדו ליד אותו לחצן, ולא עוברים כמה רגעים ואצבעותיו של הנסיך מגששים אחר הלחצן האדום, לוחץ לחיצה קלה, הוא רוצה לבדוק מה קורה.

רגעים אחדים של מעשה ילדות ומשובה, והנה המדינה כולה גועשת. אזעקות מחרידות, עולות ויורדות.

שר הצבא רץ פנימה, חיוור כולו "מה עשית?!" הוא שואג, "עוד כמה דקות, המדינה כולה נעלמת לנו!" פצצת-האטום כבר יצאה מבסיסה!

"אז מה עושים?!" נזעק הנסיך.

תסתכל למטה, יש שם לחצן נוסף, בצבע ירוק, לחץ שם, במהירות, זה מבטל הכל!

"אבל לא יכול להיות!" "אין כזה דבר להחזיר פצצה לאחוריה" לא מבין הנסיך.

סבלנותו של שר הצבא מאיימת להתפקע "מי אמר לך שהלחצן האדום מחריב את המדינה כולה? אתה הרי לא רואה פצצה ולא שום דבר. זה אני שסיפרתי לך על הסוד הכמוס הזה. אם אתה מאמין לי שאפשר להחריב, תאמין לי גם שאפשר לתקן!"...

כולנו נמצאים במקום הזה של הנסיך. כשאנו לוחצים על הלחצן האדום אנו מאמינים בכח ההרס שזה מביא עמו. אבל כשאומרים לנו להפעיל את הלחצן הירוק, שם אנחנו לא מאמינים. לא מסוגלים להאמין שאכן כח התשובה מתקן את הכל, מכבס אותנו לגמרי! ומנסים להיאחז בכל הכח בעבירות שלנו, להחזיק ברשימה השחורה של העוונות, ולא להרפות מהם לרגע.

אותם חכמים שאמרו שעבירה זו פוגמת בכל העולמות ומטמאת את הנפש, אותם חכמים עצמם אומרים שהתשובה מתקנת את כל הפגמים ומטהרת את הנפש.

אבל אנו מאמינים להם רק למחצה, רק בחלק של הקלקול. ואילו בחלק של התיקון אין דבריהם מתקבלים על הדעת, לא יכול להיות שעבירה כ"כ גדולה נמחקת ונתקנת ברגע אחד.

וכתב המאור עינים (שיר השירים) שאין מושג של

'זמן' בתיקון התשובה והכל נעשה ברגע אחד, כיון שהתשובה מגיעה ממקום גבוה שלמעלה מהזמן, ולכן כהרף עין מתקן הכל ואין צריך שהיית זמן. ומי שידמה בדעתו שתשובה תלויה בזמן, אין זו תשובה שלימה, כי צריך להאמין באמונה שבלי זמן יתוקן הכל.

ואיתא בזוה"ק (משפטים קו): לשונות נפלאים בענין כח התשובה, וזה תרגומו: אין דבר בעולם העומד לפני התשובה, ולכולם הקדוש ברוך הוא מקבל ודאי. ואם שב בתשובה, הרי מזמן לו דרך חיים. ואפילו שפגם מה שפגם - הכל נתקן והכל חוזר לתקונו, שהרי אפלו כאשר הקדוש ברוך הוא נשבע שלא לקבל את האדם, בכל זאת על ידי כח התשובה הוא חוזר ומקבלו כו'. מכאן שתשובה משברת כמה גזרות ודינים וכמה שרשראות של ברזל, ואין מי שעומד לפני התשובה, וכו', לכן האדם הזה, אף על גב שפשע ופגם במקום שלא צריך, ושב לפניו, מקבל אותו וחס עליו, שהרי הקדוש ברוך הוא הוא מלא

"שר הצבא רץ פנימה,

חיוור כולו "מה

עשית?!" הוא שואג,

"עוד כמה דקות,

המדינה כולה נעלמת

לנו!" פצצת-האטום

כבר יצאה מבסיסה!

"אז מה עושים?!"

נזעק הנסיך. תסתכל

למטה, יש שם לחצן

נוסף, בצבע ירוק, לחץ

שם, במהירות, זה

מבטל הכל!"

רחמים, ומתמלא רחמים על כל מעשיו, כמו שנאמר (תהלים קמה) ורחמי על כל מעשיו.

הזוהר הקדוש פונה אלינו: אחים, האמינו בכח התשובה, אפילו אם ה' נשבע שלא לקבל את תשובת הרשע, אבל תשובה אמיתית בוקעת את הכל! ברגע אחד אנחנו מתנקים לחלוטין!

לפעמים מתביישים לעשות תשובה, לא נוח לנו להעלות שוב את החלקים הלא טובים שלנו ולהציג אותם בפני ה'. מנסים להתעלם, לא מאמינים מספיק שהתשובה אכן מנקה אותנו לגמרי.

כאן צריך לזכור את דברי הזוהר שכמה שהחטאים שלנו גדולים, הרחמנות של ה' עוד יותר גדולה. ה' מצפה לנו ורוצה לרחוץ אותנו!

בעל תשובה - גדול מצדיק שלא חטא!

"במקום שבעלי תשובה עומדים - אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד!"!!!

המשפט הזה מקומם חזוק! אין יכול להיות שבעלי תשובה גבוהים יותר מצדיקים גמורים? אך

כה מגלה לנו הזוהר הקדוש (חיי שרה קכט): וכל אחד מסוגל להיות 'בעל תשובה' על החסרונות שלו - לפי דרגתו, וזה תרגום הזוה"ק:

רבי יוסי אמר, למדנו, במקום שבעלי תשובה עומדים בו בעולם ההוא, אין לצדיקים גמורים רשות לעמד בו, משום שהם קרובים אל המלך יותר מכלם, והם מושכים השפע מלמעלה עם יותר כוונת הלב ובכח גדול יותר להתקרב אל המלך.

כדי לבאר את הענין התמוה הזה, יש להמשיך הדבר לנער שעומד ובוהה עמוקות. מנסה לעכל את המצב שנקלע אליו.

זו תקופה ארוכה שהוא מנסה להשתחרר מתחת מכבש הלחץ של אביו.

כל מה שעולה ברצונו - מגיע אביו ודופק אותו.

הוא רוצה לבלות לילות שלמים עם חבריו, ואביו מכריח אותו לשוב הביתה בשעה סבירה.

הוא רוצה לאכול מה שבא לו, ואביו שוב ושוב מאלץ אותו לאכול רק בריא ורק דיאטטי, רק דברים תזונתיים ועוד הגדרות מכבידות שרק מקשות עליו את החיים.

וביום מן הימים החליט להרים כנפים ולעוף, לבד! זהו! נגמר! אני אדם לעצמי, החיים לפני, ואני יכול לעשות ה-כ-ל! מה שבא לי!

ולאחר מספר ימים כאלו, הוא מרגיש זרוק ובודד, החברים המתהוללים לא מעניקים לו מה שבא אחד מסוגל לתת.

לפתע מתחיל לצוף בקרבו געגועים לבית, לאבא, למישהו שאיכפת לו ממנו, למישהו שידאג עליו באמת וישיג עליו באבהיות ורחמנות.

רגשות חרטה ממלאים את לבו, עיניו דומעות, הוא מתייפח בבכי חרישי: "איך העזתי לחשוב כך על אבא, איך התנהגתי אליו, איך התייחסתי אליו כאחד שרק רוצה למרר לי את החיים ולשלוט עלי."

ובלב מרוסק הוא מחליט לחזור. לא נעים, לא נחמד, אבל אין לו אבא אחר. הוא לא מוותר עליו.

ואביו ממתין בחוץ!

הוא יושב מבוקר ועד ערב מחוץ לבית, וממתין לרגע שבנו יחזור אליו. יש לו עוד בנים, אבל את הבן הזה יש לו רק אחד ולא מוכן לוותר עליו.

וכששניהם מתרפקים אחד על השני, בכי עז מטלטל אותם, מרגיש הבן בפעם הראשונה מה זה אבא! מה זאת אהבה!

האחים האחרים, המצייתים לכל מילה של האבא, בהכנעה ובביטול, לא יגיעו לעולם לאהבה כזו.

רק אותו בן מרדן וסורר, שכבר הרגיש על בשרו מה זה בלי אבא, מצליח לחדור לרמות עמוקות של אהבה שאף אחד לא יצליח להגיע לשם, לעולם!

לא חייבים להתרחק יותר מדי כדי לחזור. כל אחד יש לו על מה לשוב, ואז מגיע לרמות עצומות של אהבה וקירבת ה' - כפי שלא הרגיש לעולם!

"במקום שבעלי תשובה עומדים - אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד!"!!!

הבה ונודה על האמת.

לבקבלת הגליזין להארות ולהערות - טלפון: 02-5026558 פקס 02-5702061
a025026558@gmail.com